

Натюрмортът "Бели орхидеи" може да се разглежда в два аспекта - чисто натуралистичен и символичен.

В азиатската културно-религиозна система при изграждането на флорални композиции изключително важно значение има символното съдържание на растенията и посланията, които то носи. Изискванията при създаването на икебана са многообразни и са детерминирани от спецификата на обредното обслужване на религиозния култ към Буда.

В съвременната Европейска култура и бит отношението към цветята е поливалентно - освен на богато символно съдържание, цветните аранжировки са носител на мощен емоционален заряд; могат сполучливо да допълват нуждите и идеите на интериорния дизайн, но успяват да се радват и на чисто натуралистично отношение. Материалният свят се възприема като даденост, а не като самоцелно създадена ценностна система. От древността символът се счита за свещения език на Вечността, на безсмъртието. Той е основно изразно средство на митологиите - според някои източници, в етимологичен аспект думата "мит" произхожда от "mutus и означава "ням, безсловесен, безмълвен".

Ето символното съдържание на някои от елементите в композицията:

- **прозорецът** - притежава амбивалентно съдържание. От една страна се възприема като символ на познанието, прозрението и светлината, но нерядко водещи се оказват функциите му на медиатор. В много древни митологични системи прозорецът разграничава усвоеното от чуждото пространство, нашия и външния свят;

- **завесата** - притежава функциите на медиатор и символизира прекъснатата връзка с битието, забравата. Нерядко се възприема като асоциативна персонификация на понятията "вечер", "запад", "залез", "есен" и др.

- **пътят** - символизира методите на познанието, истината, целта и следата, осмисленото битие, победената забрава. достигане до вечността;

- **небето** - символ на Божественото, Вселената и безкрая. Посланието на [синия цвят](#) в иконографията се свързва с вечните небесни тайни; влиза в тясна взаимовръзка с парадигмата "раждане - живот - смърт";

- **планината** - олицетворение на вертикалните етически структури "горе - долу", "небе - земя", "възход - падение". Тя е израз на вечния човешки стремеж към духовно извисяване, към просперитет и постигане на високи лични достижения;

- [масата](#) - символизира благополучието в семейството, съпреживените емоции, удоволствието и благодарността от споделянето;

- **охлювът** - обект е на култово почитание в древен Египет и Вавилон като символ на вечността, а в античен Рим е зооморфен еквивалент на представата за изобилие и материално благополучие. Ястия, приготвени от охлюви, притежават прерогативите на ритуални блюда по време на симпозиумите. В древна Елада охлювът е считан за символ на андрогините, на безполовите същества. В себе си той съчетава характеристиките на 2 стихии - огън и вода. Черупката му е олицетворение на спиралата, развитието, лабиринта и носи посланието за движение, пространство, растеж. Носител е на специфичен геометричен израз - на окръглен квадрат. Охлювът е единственото създание, което може да се движи по острието на бръснарско ножче и да остане цяло. Макар и бавно, той винаги постига целите си и оставя след себе си следа.

В раннохристиянската култова живопис изображението на раковина с три капки вода е семантичен аналог на тайнството Свето Кръщение, но пък през Средновековието го определят като символ на греха, подлостта и мързела.